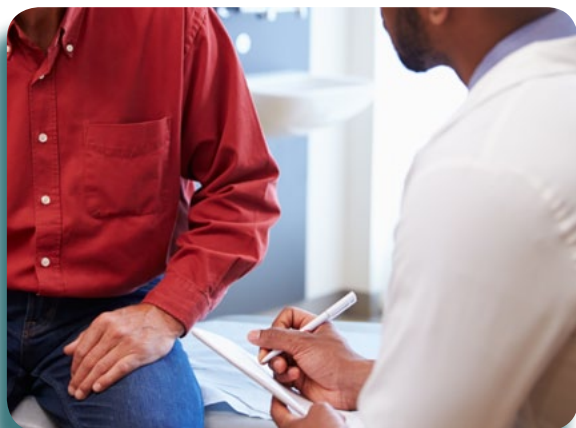

دریافت درمان برای بیماری روانی

این بروشور اطلاعاتی در اختیارتان قرار می دهد در مورد اینکه حقوق شما چیست و اگر برای درمان یک بیماری روانی تحت درمان قرار بگیرید، چه انتظاری می توانید داشته باشید.

اطلاعات بیشتر:

اطلاعات موجود در این بروشور مطابق قوانینی است که در قانون بهداشت روان مصوب ۲۰۱۴ وجود دارد. اطلاعات مربوط به این قانون در مجموعه بروشورهای زیر خلاصه شده اند:

- ارجاع به یک روانپزشک برای انجام معاینه
- احکام درمان برای بستری
- احکام درمان در جامعه محلی
- اطلاعاتی برای بیماران داوطلب
- دریافت درمان برای بیماری روانی
- اطلاعاتی برای حامیان شخصی
- افراد منتخب: انتخاب فرد منتخب چیست و چه معنی می دهد.

بروشورهای دیگر را می توانید از اینجا ها تهیه کنید:

- دادگاه بهداشت روان
- خدمات وکالت بهداشت روان
- مرکز قانونی بهداشت روان

برای اطلاعات بیشتر در مورد قانون بهداشت روان مصوب ۲۰۱۴ و منابع دیگر، به وب سایت کمیسیون بهداشت روان به آدرس: www.mhc.wa.gov.au مراجعه کنید یا با شماره تلفن: ۰۸۶۲۷۲۱۲۰۰ تماس بگیرید.

This document can be made available in other languages and alternative formats on request.

درمان چیست؟

درمانی که شما می‌توانید از یک خدمات بهداشت روان دریافت کنید "درمان روانی" است که می‌تواند شامل درمان دارویی، درمان با شوک الکتریکی، درمان روانی اضطراری و مراقبت‌های بهداشتی دیگر باشد.

شما به عنوان یک بیمار حق دارید که بهترین درمان ممکن را دریافت کنید، و روانپزشک و دیگر اعضای گروه در مورد گزینه‌های درمان با شما صحبت خواهند کرد. شما در پیشبرد برنامه درمانی، پشتیبانی، و مرخص شدن تان مشارکت داده خواهید شد، و رضایت (توافق) شما همیشه در نظر گرفته می‌شود.

آیا می‌توانند شما را برخلاف خواسته تان درمان کنند؟

اگر شما یک بیمار داوطلب باشید، هیچگونه درمان روانی بدون رضایت آگاهانه شما (یا رضایت آگاهانه کسی که می‌تواند از طرف شما تصمیم‌گیری کند، مانند قیم) نمی‌تواند برای شما انجام بشود. رضایت آگاهانه یعنی اینکه تمام اطلاعاتی که می‌خواهید و نیاز دارید به شما داده شده است، و شما تصمیم تان برای موافقت در مورد درمان را کاملاً بفهمید.

اگر درمان روانی برای نجات جان شما و یا جلوگیری از هرگونه آسیب جدی به خودتان و یا شخص دیگر لازم باشد، ممکن است بدون رضایت شما انجام بشود. این درمان، درمان روانی اضطراری نامیده می‌شود.

اگر شما یک بیمار اجباری هستید (که حکم درمان اجباری و یا حکم درمان در جامعه محلی دارید) ممکن است بدون گرفتن رضایت از شما، تحت درمان روانی قرار بگیرید، اما هنوز هم برای انجام آن باید از شما سوال بشود.

اگر از درمان خود ناراضی باشید چه کاری می‌توانید انجام بدهید؟

شما باید با حرف زدن با گروه درمان شروع کنید و در مورد نظرات تان حرف بزنید. اگر یک بیمار داوطلب هستید، می‌توانید در مورد اینکه چه نوع درمانی را مایل هستید انتخاب کنید، خودتان تصمیم‌گیری کنید.

اگر فکر میکنید به تصمیم‌گیری شما در مورد کاری که می‌خواهید انجام بدهید کمک می‌کند، می‌توانید درخواست استفاده از اظهار نظر دوم از یک روانپزشک دیگر بدهید.

اگر شما یک بیمار اجباری هستید می‌توانید یا از روانپزشک تان و یا از روانپزشک ارشد درخواست کنید تا برای تهیه اظهار نظر دوم به شما کمک کنند.

یک روانپزشک مستقل شما را معاینه خواهد کرد و نظر خود را به صورت کتبی اعلام خواهد کرد. روانپزشک شما باید آن را در نظر بگیرد، اما مجبور نیست که طبق آن نظر عمل کند.

بعد از دریافت نظر بیشتر باز هم می‌توانید از روانپزشک تان، یا از روانپزشک ارشد بخواهید نظر بیشتری برای شما تهیه کند، که البته ممکن است مورد قبول واقع نشود.

اگر هنوز هم ناراضی هستید، می‌توانید از روانپزشک ارشد بخواهید که پرونده شما را بررسی کند. روانپزشک ارشد ممکن است از روانپزشک شما بخواهد که تصمیمات مربوط به درمان تان را مورد بررسی دوباره قرار دهد و ممکن هم هست که اینکار را نکند.

درمان پزشکی (برای سلامت جسمانی شما)

وقتی که بیمار هستید، می‌توانید در مورد هر گونه درمان پزشکی که ممکن است به آن نیاز پیدا کنید، رضایت بدهید. اگر قادر به رضایت دادن نیستید، شخصی که می‌تواند از طرف شما تصمیم‌گیری کند، می‌تواند به جای شما رضایت بدهد. اگر شما یک بیمار اجباری در بیمارستان هستید و نیاز به درمان پزشکی فوری پیدا کنید، دکتر شما برای انجام آن درمان نیاز به مجوز ندارد، به هر حال او باید بعداً انجام این درمان را به اطلاع روانپزشک ارشد برساند.

اگر شما یک بیمار اجباری در بیمارستان هستید، ممکن است مرخصی دریافت کنید تا برای انجام آن درمان به یک بیمارستان دیگر بروید و در آنجا تحت درمان قرار بگیرید. زمانی که در مرخصی به سر می‌برید، هنوز هم یک بیمار اجباری هستید و باید برنامه درمان خود را ادامه دهید و هر موقع که مرخصی شما تمام شد، به بیمارستان برگردید.

درمان با شوک الکتریکی (ECT)

ECT نوعی درمان برای بعضی از بیماری‌های روانی است. اگر داروهای شما، وضعیت شما را بهتر نکنند، یا بیماری شما خیلی شدید باشد، روانپزشک تان ممکن است ECT برای شما تجویز کند. برای اینکه درمان ECT تجویز شود محدودیت‌هایی وجود دارد. این محدودیت‌ها عبارتند از:

- ECT نمی‌تواند برای افراد زیر ۱۴ سال انجام بشود.
- ECT می‌تواند برای کودکان داوطلب (۱۷-۱۴ سال) با رضایت خودشان انجام بگیرد، یا اگر خودشان نمی‌توانند رضایت آگاهانه بدهند، درمان با رضایت پدر یا مادر، یا قیم شان انجام می‌شود. مجوز دادگاه بهداشت روان هم باید تهیه شود.
- ECT می‌تواند برای بیماران داوطلب بزرگسال (۱۸ سال به بالا) با رضایت خودشان انجام بگیرد، یا اگر خودشان نمی‌توانند رضایت آگاهانه بدهند، درمان با رضایت شخصی که اجازه دارد از طرف بیمار رضایت بدهد، مثل قیم، انجام می‌شود.
- ECT برای بیماران اجباری فقط می‌تواند با مجوز دادگاه بهداشت روان انجام شود.

زمانی که مجوز دادگاه بهداشت روان برای انجام ECT مورد نیاز باشد، روانپزشک شما به دادگاه بهداشت روان درخواست کتبی می‌دهد و دادگاه پرونده شما را مورد بازبینی قرار می‌دهد.

اگر شما یک بیمار اجباری بزرگسال هستید و لازم باشد که برای نجات جان شما یا جلوگیری از به وجود آمدن آسیب‌های جدی جسمانی برای شما یا شخص دیگری، ECT انجام بشود، آنگاه برای انجام ECT به مجوز دادگاه نیازی نیست. اگر چه در چنین مواقعی روانپزشک ارشد باید لزوم انجام ECT را تایید کند.